

”Ett annat liv”

Martin Lundgren

11.27. Kanske dags att gå upp. Söndag idag, inga planer. Slänger snabbt på mig lite kläder. En besk ölsmak i munnen efter gårdagen. Måste dricka nånting. Borde finnas nått i kylen.

Det blinkar en röd lampa på dörren. Har den lyst länge? Tror jag har sett den tidigare. Inte orkat bry mig. Bäst att kolla i alla fall. Aj då, mjölkpaketet gick visst ut för två veckor sen. En vecka till sen hade väl socialtjänsten knackat på dörren. Eller kollar dom bara barnfamiljer kanske, jag vet inte så noga. Kylskåpet ger ifrån sig ett litet tick av tacksamhet när jag tar ut mjölken för sista gången. Jag öppnar ett nytt paket och tar två klunkar direkt ur förpackningen. Kollar snabbt på kylskåpsdörren för att se om den ger några fler varningar. Ingenting. Tar två klunkar till och ställer tillbaks paketet.

Slänger mig i soffan och plockar upp skärmen som ligger på bordet. Var har jag gjort av id-kortet nu då? Letar slött bland alla papprena som är spridda över bordsytan. Hittar det under en hög reklam. Sätter i det i läsaren och systemet startar. Praktiskt egentligen med allting samlat på ett kort men ett helvete när man inte hittar det.

Trycker igång TV:n med ena handen utan att egentligen tänka på saken och den stora skärmen på väggen lyser upp. Kan man hoppas på skidåkning. Nähä, statsnyheter. Det var ju så lagom intressant. Bra om jag vill veta vad staten tycker, inte så bra om man faktiskt vill veta vad som hänt. Nån ny varning från livsmedelsverket verkar det som. Undrar om det finns nånting som inte är farligt längre. Funderar på att stänga av TV:n. Tittar på den lilla skärmen i knät. Tittar på den stora skärmen på väggen. Tittar på den lilla skärmen. Trycker på några knappar. Tittar på den stora skärmen som nu speglar vad den lilla skärmen visar.

Kommer på att jag lovat läsa in mig lite på biobränslen. Klickar mig dit. En ruta fyller hela skärmen. *Du har inte licens för att se innehållet på denna sida. Vill du köpa rättigheterna att läsa om: biobränslen, förnyelsebara energikällor, bränsle, energi?* Skit, jag trodde det låg under naturvetenskap. Då hade i alla fall universitetet betalat. Har ingen större lust att lägga ut massa pengar på biobränsle nu bara för att läsa igenom det lite snabbt. För att inte tala om licensen för hela energiområdet som jag inte skulle ha råd med vare sig jag ville det eller inte. Kollar med Mark istället, han borde ha rättigheterna. Ringer.

- Tja, vad gör du?
- Ok, lust att komma över ett tag?
- Jo du är trevlig och så men just nu behöver jag mest ditt id-kort.
- Mmm, biobränslen.
- Mmm, bra.
- Jo
- Ja, jag vet men jag har inte orkat lära mig.

- Jo, jag har koll på ett ungefär. Man ska...
- Du har rätt vi tar det sen.
- Mmm
- Mark, var inte så jävla paranoid, min lägenhet är inte buggad.
- Ok, vi ses sen då.
- Ciao

Alltid lika försiktig, men den här gången hade han faktiskt en poäng. Vissa ord bör man inte yppa på telefon. Borde sätta på lite musik egentligen. Om inte annat, för att irritera den som skulle försöka lyssna. Plockar fram biblioteket. Vad ska man ta för något. Kanske lite 90-tal med nån gammal Kent-skiva. Nä, det får bli Isadora Overdrive så det blir lite mer fart i alla fall. Ok, varför gick inte det då? Nej men vad fan, måste jag förnya licensen igen. Ska det vara så nödvändigt att bara pumpa ut nytt material hela tiden. Kan ni inte bara lägga av så jag kan köpa hela katalogen en gång för alla. Får bli nånting ur 80-talssamlingen jag fick tag på billigt. Raj Montana Band fyller rummet.

Funderar på om jag ska orka leta fram lite nyheter. Måste vara försiktig nu när jag använder mitt eget id. Sist jag råkade gå in på fel sida blev jag avstängd från nätet i en vecka. Får försöka undvika det ett tag. Kanske ser misstänkt ut om man "råkar" hamna fel lite för ofta. Inte så bra om jag hamnar på nån lista nånstans. En veckas uteslutning från samhället är hanterbar men man vill ju inte direkt göra det permanent.

Ett pling från dörren. Vänlistan visas på skärmen och Marks glada ansikte plockas snabbt fram. Med den frisyren lär inte igenkänningsprogrammet fått jobba så hårt den här gången. Uppenbarligen verkar datorn tycka att det är okej att släppa in honom. Inte så konstigt. Det är antagligen jag som har ställt in det så en gång i tiden. Jag signalerar åt dörren att öppna sig.